

Caroline Duisings

Taaltoveren

Gedichten uit het land van BalansDans

© 2017 Caroline Duisings
Uitgeverij Boekenplan, Maastricht

balansdans.wordpress.com
www.facebook.com/balansdans

ISBN 978 90 8666 429 0
NUR 306

Alle rechten voorbehouden, niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in geautomatiseerde gegevensbestanden, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnames, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of auteur. Voor het overnemen van gedeelten uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

Voor een ieder die op zoek is
naar een verandering van perspectief,
omdat je blik je wereld kleurt.

Zilte bries
zoent
mijn lippen,
streelt de zoete
morgenstond
en drukt
met lieve
zachte zuchten
een zee van
weemoed
op mijn mond.

Als ik je mis
glip ik
heel zacht
naar de diepte
van mijn zijn.
Daar voel ik
dat je nooit
verdwijnt;
je zit heel diep
in mij.

Melancholie
speelt
met de tijd.
Herinnering
en heden
komen samen.
Vloeibaar in
oneindigheid.
In liefde
gestolde
tranen.

Er woont
een diep
gemis
in mij,
dat worstelt
zich
soms even
vrij.
Ik vecht niet,
maar
omarm het
zacht;
het schrijnt,
omdat je
liefde
bracht.

Als de tijd
de randjes
slijt,
zoals rivieren
en getij,
resteert
de kern
die liefde
heet
en maakt
herinneren
weer blij.

In mijn ziel
ben jij
present
en in mijn
hart,
dat liefde
kent.
Door mijn
bloed
stroomt
jouw verhaal
en in mijn
hoofd
daar woont
jouw taal.

Verdriet zit
diep vanbinnen,
niet zichtbaar
voor 't oog.
Maar plots, vaak
onverklaarbaar,
dan hou je het
niet droog.

Zodra de tranen
komen
ontstaat
een waterval,
waarmee gedachten
stromen,
die je helpen
uit het dal.

Ik trek me terug
in mijn cocon,
het is hier
warm en zacht.
Zo schuil ik,
in geborgenheid,
voor het donker
van de nacht.

De muziek huppelt
door mijn buik.
Het ritme masseert
mijn hart.
De tonen laten
gevoelens stromen,
vol herinneringen
en verborgen dromen;
Muziek maakt
het leven zacht.

Daar waar
levens
zijn
verweven
blijft
de liefde
verder gaan.

In de
herinnering
die is
gebleven
zal de ziel
blijven
bestaan.